

متن پرسش

سلام علیکم خدمت استاد عزیزم: خواستم نظر ناچیزم را در رابطه با سؤال ۱۷۰۷۰ مطرح کنم و امیدوارم که استاد، بی ادبی این شاگرد ناچیزش را ببخشد. دوست عزیزمان پرسیده بودند که ماهیت هر دو کار (دیدن برهنه ی همسر خود و دیدن برهنه ای در سایت) یکی است پس چرا یکی حلال و دیگری حرام است؟ جواب در خود سؤال این دوست عزیز است که گفتند: «سابق وقتی وارد این سایت ها می شدم، اعتراض درونی و عذاب وجدان داشتم»؛ فطرتی را که خداوند در درون انسان ها قرار داده (چه به آن وجدان بگوییم و چه نفس لواحه و چه فریاد درونی)، یکی از عوامل تشخیص حق از باطل است که به انسان الهام می کند که چه کاری با مقام عبودیت انسان سازگار است و چه کاری با این مقام سازگار نیست. آن دوست عزیز گفتند: «پس از مدتی این کار برایم عادی شده که دیگر قبح آن را در درونم احساس نمی کنم» اینجا مرحله ی غبار گرفتن فطرت یا آن فریاد درونی است که اصلاً آمدن پیامبران و امامان علیهم السلام و قرآن و همه برای بیدار کردن این فطرت غبار گرفته است. پس فکر می کنم تا حدودی جواب به اینکه «ماهیت هر دو یکی است» داده شد زیرا اگر ماهیت هر دو کار، یکی بود، مطمئن باش آن قبحی را که اول گفتی در درونت احساس نمی کردی و عذاب وجدان نمی گرفتی؛ وگرنه پس چرا کسی که به بدن برهنه ی همسر خود نگاه می کند، قبحی در درونش احساس نمی کند و عذاب وجدان نمی گیرد؟! پس معلوم است که ماهیت هر دو کار، یکی نیست. دوست عزیزمان پرسیده بودند که: «از دیدگاه تجربی و اجتماعی بفرمائید که دیدن سایت های ... و تسکین دادن شهوت خود از این طریق، چه مشکلاتی در زندگی عادی پیش می آورد؟» جواب این سؤال نیز در خود سؤال، نهفته است که دوست عزیزمان گفتند: «چه اشکالی دارد از این سایت ها بازدید کنم و شهوت خود را تسکین دهم» در صورتی می توان گفت که شهوتمان تسکین داده شده که پس از دیدن آن تصاویر، دیگر تا مدت ها سراغ آنها نرویم! پس اینکه هر روز تشنه تر می شویم و هر روز مشتاق دیدن این تصاویر هستیم، نشانگر این است که تسکین و آرامشی به دست نیاورده ایم بلکه بیشتر تحریک شده ایم! لطفاً از اینجا به بعد خوب دقت کنید که کم کم ماهیت این دو کار، دارد از هم جدا می شود چون دوست عزیزمان خواستار جواب از دیدگاه تجربی و اجتماعی بودند، ناچاراً و با عرض پوزش، یک سری مطالب را صراحتاً عرض می کنم: کسی که به همسر برهنه ی خود نگاه می کند، شهوت او تحریک شده (تشنه شده) و حُبْ بعدش هم با همسر خود آمیزش می کند و جواب آن تشنگی اش را می دهد و به آن آرامش و تسکین شهوت، می رسد. ولی کسی که به تصویر برهنه ی یک زن نگاه می کند، شهوتش تحریک شده (تشنه شده) ولی بعدش چگونه باید آن تشنگی را جواب

دهد! پس چون کسی را ندارد که با او آمیزش کند ناچاراً یا خود را کنترل می کند (که خیلی بعید است) که در این صورت به بیماری های روحی از جمله افسردگی مبتلا می شود زیرا آن تشنگی به وجود آمده را جواب نداده یا دست به خودارضایی می زند با همه ی عواقب روحی و جسمی که همگی می دانیم. خیلی خیلی از محضر استاد عذر می خواهیم اگر مطالبم به درد نخور و وقت گیر بود.
یا علی مدد

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: موضوع رویهمرفته همان طوری است که جنابعالی می فرمایید. ولی اگر بتوانیم در رابطه با این مسائل، روحیه ی عبودیت افراد را تقویت کنیم، راه صدساله را یک شبه طی خواهند کرد. از این جهت قرآن در خطاب به این افراد می فرماید: «إِنْ تُؤْمِنُوا وَ تَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ (۱۷۹)/آل عمران» اگر ایمان بیاورید و تقوا پیشه کنید برای شما اجر عظیمی است. و این در رابطه با نظر به فقه و فقاہت مجتهدین محقق می شود. موفق باشید